

ת"פ 55583/01/17 - מדינת ישראל נגד חדר אלמגרי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 55583-01-17 מדינת ישראל נ' אלמגרי

בפני
בעניין: כבוד השופט אייל כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חדר אלמגרי

הנאשם

גזר דין

ב"כ המאשימה- עו"ד דואק

ב"כ הנאשם- עו"ד צוּטקוב

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה עונשית, במיוחס לו בכתב אישום מתוקן (מיום 17.10.18), בעבירת פריצה לבניין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה, לפי סעי' 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי כתב האישום בו הודה, במהלך הלילה שבין 3.4.16 ליום 4.4.16, התפרץ הנאשם למכולת שברמלה, בכך ששבר את גג האיסכורית שלה ונכנס לתוכה. באותן נסיבות גנב מן המכולת 1,000 ₪ וכן כ- 1,000 קופסאות סיגריות פזורות בתוך קרטונים.

בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, נשלח הנאשם לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינו.

תסקירי שירות המבחן וקורות ההליך

בתסקיר מיום 28.2.19 צוין, בין היתר, כי הנאשם בעל עבר פלילי אשר ריצה כ- 12 שנות מאסר במצטבר וכי הוא מוכר לשירות המבחן על רקע ניסיונות שיקום וגמילה שלא צלחו בעבר. בגיל 15 החלה מעורבות הנאשם בעולם הסמים, תחילה עם צריכת חשיש ובהמשך הירואין. עם זאת, בחודשים אוגוסט ועד נובמבר 2018, שהה במרכז גמילה "בית חם" בהצלחה. הנאשם הביע רצון להיקלט בקהילה הטיפולית מלכישוע ואולם לאחר שיצא אליה, נמנע מלהגיע ליעדו.

הטיפול הופסק עקב צריכת סמים.

במגעיו עם שירות המבחן אגב הליך זה, נמנע הנאשם מלהגיע לפגישה נוספת ולבחון אפשרות טיפול ומשכך השירות נעדר אינדיקציה באשר לצריכת סמים כיום.

שירות המבחן המשיך וציין כי הנאשם מנהל אורח חיים עברייני והתמכרותי רב שנים. הוא נעדר מסגרות יציבות בכל תחומי החיים לאחר שגדל בתנאי עזובה והזנחה ומצוי בתהליך הידרדרות. מכאן מסקנת השירות בדבר קיום סיכון במצבו להמשך ביצוע עבירות. לאור כל האמור ובשל העדר שיתוף פעולה, המליץ שירות המבחן על ענישה קונקרטיה ומרתיעה שתציב לנאשם גבול ותשקף לו את חומרת מצבו.

הנאשם נמנע מלהתייצב לטיעון לעונש שנקבע ליום 5.3.19 ומשכך ניתן צו הבאה בעניינו. בישיבת יום 31.3.19 ציין הנאשם כי הוא מבקש להיגמל בקהילה סגורה, וכי מסקנת שירות המבחן בתסקירו מבוססת על כך שקצינת המבחן לא הבינה את דבריו נכונה. עוד ציין את עייפותו מאורח חייו ואת ניקיונו מסמים, לדבריו. הנאשם ובאת כוחו עתרו למתן הזדמנות נוספת לקבלת תסקיר.

על אף התנגדות המאשימה, נעתרתי לבקשת הנאשם תוך הבהרה כי המדובר בהזדמנות נוספת ואחרונה.

בהודעת שירות המבחן מיום 7.5.19 צוין כי במהלך תקופת הדחייה בוצעו לשווא ניסיונות רבים ליצור קשר עם הנאשם, לרבות זימונו לשתי פגישות באמצעות באת כוחו. הנאשם לא יצר כל קשר. בנסיבות אלה שב השירות על המלצתו מושא תסקירו המקורי.

בישיבת יום 12.5.19 ציינו הנאשם ובאת כוחו כי הוא נמנע מיצירת קשר עם השירות בשל קשייו לעשות כן, בהיותו האדם היחיד הסועד את הוריו. עוד ציין את קשייו הרבים ומסכת חייו הקשים, לרבות בעיות הבריאות מהן הוא סובל. הנאשם נמנע מלעתור לדחייה נוספת.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעונה לעונש, ציינה המאשימה כי עסקין בהתפרצות שבוצעה אגב תחכום, דרך גג העסק. הנזק הכלכלי נאמד בכ- 25,000 ועד 35,000 ₪ לערך. הרכוש לא הושב לבעליו.

המאשימה התנגדה לדחייה נוספת של הדיון, עמדה על עברו הפלילי המכביד של הנאשם והמלצתו השלילית של שירות המבחן. לשיטתה ובהסתמך על פסיקה אותה הציגה, מתחם הענישה ההולם בנסיבות נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

בטיעונה לעונש, ציינה הסניגורית כי אין מדובר בהתפרצות שבוצעה בתחכום, בהינתן כי המכולת נפרצה בעת

שהייתה נתונה בשיפוצים והגג היה ממילא "חצי מפורק". לא הוצגה ראיה ברורה באשר לגובה הנזק וחלפו כשלוש שנים מעת ביצוע העבירה. עוד טענה באת כוח הנאשם, כי קיימת התמעטות משמעותית של ביצוע עבירות במהלך השנים האחרונות, כעולה מן המרשם הפלילי של הנאשם. נסיבות חייו של הנאשם קשות ביותר, כעולה מן התסקיר וקיים אינטרס ציבורי מובהק בשיקום הנאשם, קל וחמר לאחר הצלחתו החלקית בהליך הגמילה, ב"בית חם". מאז ביצוע העבירה לא נשנו עבירות נוספות.

הסניגורית הפניה למצבה הרפואי הלא שפיר של אם הנאשם (נ/1) ולכך כי הנאשם הוא היחיד הסועד את הוריו. כן הפניה לדו"ח עדכון מ"בית חם", מאוקטובר 2018 (נ/2). על רקע האמור יש לאפשר לנאשם הזדמנות נוספת להיגמל. מתחם העונש ההולם נע לשיטתה בין מאסר מותנה למאסר בן 10 חודשים.

דין וגזירת הדין

עקרון ההלימה - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה מבקשת לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, לשם גזירת עונשו של נאשם בנסיבות העבירה. העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה, שבהתאם לו נקבע מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סע' 40א ואילך לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ולהמחשה: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, מיום 5.8.13).

ברי כי עסקינן בנסיבות באירוע בודד.

באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה ממעשה הנאשם הוא זכות הציבור וקרבת העבירה גם יחד להגנה על רכושם.

מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת על מנעד הענישה שעיקרו, דרך כלל, השתת מאסר בפועל ועם זאת, יתכן ויושת בדרך של עבודות שירות, בהתקיים שיקולי שיקום. כך למשל:

א. ברע"פ 7709/12 **סולטאן נ' מדינת ישראל** (מיום 4.11.12), אושר עונש מאסר בפועל בן 22 חודשים, כמו גם פיצוי בסך 150,000 ₪, בגין התפרצות לעסק וגניבת רכוש בסך 200,000 ₪, שלא הושב לבעליו. הנאשם- המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות.

ב. ברע"פ 382/07 **לוי ואח' נ' מדינת ישראל** (מיום 10.4.17) אושרו עונשי מאסר בפועל בני 12 חודשים, על שלשה נאשמים, לאחר קבלת ערעור המדינה על קולת עונשם. השלשה התפרצו לעסק בצוותא חדא על מנת לגנוב מכשיר לאיזון גלגלים וכן החזיקו כלי פריצה. המדובר בנאשמים בעלי עבר פלילי אשר שניים מהם התנגדו למעצרם.

ג. ברע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (מיום 7.11.10) אושר עונש מאסר בפועל בן 7 חודשים, בגין התפרצות למשרד וגניבת מחשב, מתקן מים ועוד. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש המותנה שהושת.

ד. ברע"פ 5326/12 **סיאם נ' מדינת ישראל** (מיום 7.8.12) אושר עונש מאסר בפועל בן 15 חודשים בגין שלש התפרצויות- שתיים לעסק ואחת לבית מגורים וגניבת רכוש כגון מחשב, שתיה ועוד. הנאשם נעדר עבר פלילי.

ה. ברע"פ 1480/07 **אלקאדר נ' מדינת ישראל** (מיום 18.2.07) אושר עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים, הכולל בנוסף הפעלת מאסר מותנה בן 18 חודשים (חלקו במצטבר) ובסה"כ 20 חודשי מאסר בפועל. המדובר בהתפרצות לעסק בכוונה לגנוב רכוש בשווי 370,000 ₪.

ו. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 66681-10-18 **מדינת ישראל נ' אלחורטי** (מיום 11.12.18) התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של המשיב. המשיב התפרץ יחד עם אחר לחנות בתחנת דלק לאחר פעירת חורים בקיר באמצעות פטיש. כמו כן גנב מן המקום 10 קופסאות סיגריות ו- 20 דאודורנטים ואף שבר את הקופה הרושמת בניסיון לפתחה. לחובתו הרשעה קודמת בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בגינה ריצה שנת מאסר. עונשו הוחמר מ- 5 ל- 8 חודשי מאסר בפועל.

עיון בפסיקה נוספת העלה כי ככלל מיושם רף ענישה דומה לזה המצוין מעלה בבתי משפט השלום. עם זאת, לעיתים מושתת ענישה מקילה יותר, בשים לב להליך שיקומי והעדר עבר פלילי - להמחשה ראו למשל ענישה בעבודות שירות: ת"פ (פתח תקווה) 5799-01-09 **מדינת ישראל נ' סרסור** (מיום 16.2.10); ת"פ (רמלה) 54045-01-14 **מדינת ישראל נ' אבו אלטיף ואח'** (מיום 30.4.18 - באשר לחלק מן הנאשמים). כמו כן ראו ענישה שעיקרה הסתפקות במאסר מותנה וחידוש מאסרים מותנים, אגב סטיה לקולה מן המתחם: ת"פ (באר שבע) 14394-08-11 **מדינת ישראל נ' אבו צולב**, מיום 8.6.15.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלבנטיים, בהינתן כי המדובר בהתפרצות אחת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרה שקלתי את ביצוע ההתפרצות ונסיבותיה, ככזו שכללה מידה מסוימת של תחכום וגניבת רכוש בסך לא מבוטל כלל ועיקר, שלא הושב לידי בעליו. בהקשר זה אציין כי גניבת כמות כה גדולה של סיגריות, מחייבת בהכרח הערכות מקדימה לנשיאתן החוצה מן המקום, בין ברכב ובין בסיוע אחר. אין בקביעתי זו, המבוססת על ניסיון החיים והשכל הישר, כדי להחמיר עם הנאשם מעבר לעובדות כתב האישום, אלא אך כדי להצביע וללמד על חומרת העבירה בנסיבותיה.

עוד שקלתי את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, הכולל 18 ה"ק בגין מגוון רב של עבירות רבות, מתחום הרכוש והסמים, לרבות סחר סם ועוד. אלה מתפרסים על פני כשלשה עשורים ובגינם נדון לא אחת הנאשם למאסרים בפועל, גם לתקופות של חודשים ארוכים ואף ל- 5 שנות מאסר. הנאשם מנהל כאמור מזה שנים רבות אורח חיים התמכרותי

ושולי והוא נעדר כוחות לפרוץ כבלים אלו למען עצמו ובני משפחתו.

לקולה שקלתי את הודייתו וחרטתו של הנאשם, רצונו להיגמל והצלחתו החלקית לעשות כן, כמו גם את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה. עוד שקלתי את גילו של הנאשם, כבן 50, עובדת היותו אב ל- 5 ילדים, ונסיבות חייו הקשות, כמתואר בתסקיר, בדבריו ובטיעוני באת כוחו. בשל אלה לא נסגר שער הרחמים על הנאשם, בבואי לגזור את דינו.

בשים לב לכל האמור, בהינתן כי אין אפיק שיקומי בנמצא, אין מנוס מהשתת מאסר בפועל. עם זאת, בשים לב למצב הכלכלי של הנאשם ובני משפחתו, בהינתן שליחתו למאסר, אמנע מלהשית עליו קנס.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל בן 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו שמיום 21.6.16 ועד 22.6.16.
- ב. 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.9.19 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד התשלומים במועדו יביא לפירעון מיידי ומלא של יתרת הסך.

המאשימה תיידע את המתלונן באשר לגזר דין זה.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, ח' סיוון תשע"ט, 11 יוני 2019, במעמד הצדדים.